

INSERCIÓ LABORAL

DELS ENSENYAMENTS PROFESSIONALS

2017

CONCLUSIONS

Aquesta és l'onzena edició de l'Estudi d'inserció laboral dels ensenyaments professionals. Entre la primera edició, de 2007, que observava la situació dels graduats del curs 2005-2006, i aquesta, de 2017, que descriu la dels graduats de 2016-2017, han succeït fets rellevants: els epígons del darrer cicle econòmic expansiu (que acaba el 2007) i la irrupció del cicle recessiu que obre una llarga crisi, en la qual se superposen els efectes de la crisi financera mundial i els factors agreujants autòctons, derivats de les debilitats d'un model de creixement de baixa productivitat, escassa innovació i alt endeutament.

Al llarg d'aquests onze anys s'han anat modificant les circumstàncies que, per als graduats dels ensenyaments professionals, condicionen la transició de la formació a l'ocupació. La sacsejada dels primers anys de la crisi (2008-2010) ha estat prou severa. La segona recessió (2011-2013) ha prolongat i aprofundit els efectes de la crisi, de forma potser menys aparatosa en les dades macroeconòmiques, però no menys nociva en els efectes socials. Des del final de la segona recessió, apareixen indicis d'una recuperació inicialment lenta, vulnerable i poc acompanyada del tan anhelat canvi de model econòmic. La nova conjuntura ha activat la producció i l'ocupació i ha deixat enrere els pitjors daltabaixos de la crisi, tot i que resten encara per reparar bona part de les seqüeles socials que ens ha llegat la crisi.

Per això, la nostra atenció se centra ara a quantificar la millora en el ritme de la inserció. Al llarg de la crisi, la prolongada contracció del mercat laboral ha alentit la velocitat d'inserció, però en contrapartida ha estimulat la continuïtat formativa. Des de 2013, l'epicentre de la crisi va quedant enrere i l'estudi registra millores en les variables de la inserció laboral que transcorren en paral·lel al reflux de la crisi.

En l'exercici 2017 es constata, per quart any consecutiu, una millora de la conjuntura econòmica catalana. La taxa d'atur ha evolucionat favorablement des de 2013, tot i que mantenint-se en unes cotes comparativament elevades per al context europeu. Segons l'EPA, en el primer trimestre de 2013 l'atur va arribar a Catalunya al 24,45%, valor que marca el zenit de la desocupació al llarg dels nou anys de crisi. Des d'aleshores s'ha anat reduint i arriba al 15,28% en el primer trimestre de 2017, quan s'efectua l'enquesta que serveix de fonament d'aquest estudi. Aquesta millora en l'atur general ha anat acompanyada de la millora en l'atur juvenil, que també té el seu valor màxim en el primer trimestre de 2013, a partir del qual es va reduint.

L'evolució de la producció també mostra el canvi de conjuntura. La variació interanual del PIB té signe positiu des de 2013. A partir del quart trimestre de 2013 s'inicia un augment del valor interanual del PIB, que el 2015 recupera, en valor nominal, gairebé el nivell corresponent al 2007.

Amb aquestes premisses calia esperar una millora en les dades relatives a la situació laboral dels graduats del curs 2016-2017. Però, en quina proporció milloraria la velocitat d'inserció? Afectaria en la mateixa proporció els graduats tècnics, els tècnics superiors o els graduats dels ensenyaments artístics superiors, equivalents a grau universitari? Afectaria per igual els dos sexes? Hi hauria alteració en les vies d'obtenció de feina? Fins a quin punt la predictable millora en la velocitat d'inserció laboral afectaria la prossecció d'estudis? Milloraria la relació entre la feina i els estudis cursats? I la percepció d'utilitat dels estudis cursats? La previsible millora en l'ocupació aniria acompanyada d'una millora en les condicions de treball, els ingressos obtinguts, la porció d'ocupats a jornada completa? Disminuiria la temporalitat?

Les respostes a cadascuna d'aquestes i altres preguntes informen sobre si realment les circumstàncies viscudes pels graduats de 2016 representen, o no, una veritable millora respecte de les promocions immediatament anteriors. Resumim les respostes en les conclusions següents.

1. Millora la inserció laboral, a costa més de la inactivitat que de la continuïtat formativa.

Les dades del 2017 indiquen que la inserció laboral segueix accelerant-se. Transcorreguts menys de 9 mesos des del final dels estudis, la meitat llarga dels graduats (54,46%) té feina, 4,32 punts més que l'any passat, un increment més acusat que el registrat el 2016. La millora en la velocitat d'inserció ha afectat de forma semblant els graduats de grau mitjà i els de grau superior. En contrapartida, els graduats que en el moment de l'enquesta es troben sense ni treballar ni estudiar s'han reduït més de 2 punts. La continuïtat formativa ha minvat en menys d'un punt (0,84). Com ja assenyalàvem el 2016, la millora en la situació laboral s'està fent més a costa de la desocupació que de la prossecció d'estudis.

Per primer cop des del 2009, la inserció laboral (54,46%) supera la continuïtat formativa (51,19%), amb un avantatge de 3,27 punts.

2. La inserció laboral assolida creix amb l'edat. La continuïtat formativa minva.

La diversitat d'edats dels graduats permet observar diferències d'acord amb aquesta variable. Mentre que els més joves –fins a 19 anys– tenen alta prossecció d'estudis (79,23%) i baixa inserció (29,62%), els més grans –amb 30 anys o més– presenten una inserció alta (80,69%) i baixa prossecció formativa (17,17%).

3. A qualsevol tram d'edat, la porció de graduats inserits és superior a la de l'any passat.

Com en el 2015 o el 2016, la taxa d'inserció laboral (suma dels que exclusivament treballen i dels que estudien i treballen alhora) és superior a la de l'any passat en qualsevol dels trams d'edat considerats. La millora oscil·la entre +1,8 i +6,1 punts percentuals. Excepte per al cas del segment d'edat inferior a 20 anys, el component principal de l'increment en la inserció cal atribuir-lo a l'augment dels que treballen exclusivament. En el tram 16-19 el component principal de la millora prové principalment de l'increment dels que estudien i treballen alhora. La millora en l'ocupació ha permès els més joves combinar treball i estudis i els de major edat, treballar exclusivament.

Inserció per trams d'edat, en %

	16 a 19	20 a 24	25 a 29	més de 30
2016	25,28	48,35	72,43	78,86
2017	29,62	54,53	77,71	80,69
Variació	+4,34	+6,18	+5,28	+1,83

4. En qualsevol tram d'edat, la porció de graduats no ocupats és inferior a la taxa d'atur general.

En el moment de l'enquesta, la taxa d'atur de la població catalana era del 15,28%. En canvi, els graduats presenten, a menys de 9 mesos des de la graduació, un nivell de desocupació inferior en qualsevol dels trams d'edat observats, alhora que en tots els trams d'edat ha disminuït el percentatge de graduats no ocupats respecte a l'any anterior.

Percentatge de graduats no ocupats ni en formació, per trams d'edat

Any graduació	16 a 19	20 a 24	25 a 29	més de 30	Atur Catalunya, 1r trim. 2016
2016	8,12	12,37	13,88	14,74	17,42
2017	6,51	10,49	11,27	12,13	15,28
Variació	-1,61	-1,88	-2,61	-2,61	-2,14

5. En qualsevol dels nivells d'estudi considerats, inclosos els PFI, la porció de graduats sense activitat és inferior a la taxa d'atur general.

Com cada any, el nivell de desocupació (entès aquí com la porció que en el moment de l'enquesta declara estar en recerca de feina, sense estudiar ni treballar) varia també segons els estudis cursats. Oscil·la entre el 5,30% dels ensenyaments esportius de règim especial i el 9,45% dels d'arts plàstiques i disseny, passant pel 9,95% de la formació professional, el 8,81% dels ensenyaments artístics superiors i el 14,18% dels PFI. En tots els casos són proporcions inferiors al 15,28% d'atur de la població catalana en el moment de l'enquesta. I molt inferiors a l'atur de la població juvenil (32,00%).

6. En qualsevol dels nivells d'estudi considerats, inclosos els PFI, la porció de graduats desocupats és inferior a la de l'any passat i la taxa d'inserció, més alta.

Comparant les dades de 2017 amb les de 2016, s'observa que en tots els estudis considerats s'ha produït una millora, motivada tant per la reducció dels graduats desocupats (en recerca de feina, sense estudiar ni treballar), com pel creixement dels inserits laboralment.

Quant a la reducció dels que hem denominat desocupats, oscil·la entre -0,22 punts percentuals en el cas dels PFI, fins a -6,11 punts en el cas d'arts plàstiques i disseny. En tots els nivells d'estudi la inactivitat decreix.

Quant a la inserció laboral, les diferències són més àmplies. La millora en la inserció va des de +2,28 punts en el cas dels PFI, fins a +5,77 en el cas dels EAS, passant pels +2,47 dels ensenyaments d'arts plàstiques i disseny o pels +4,61 de la formació professional. L'única excepció a aquesta millora general la presenten els graduats en ensenyaments esportius que han perdut 3,41 punts percentuals d'inserció laboral, tot i mantenir un nivell d'inserció comparativament alt, que frega el 60%. La reducció en la seva inserció cal imputar-la, doncs, no a un increment de l'atur, que no s'ha produït, sinó al fort increment en la prossecció d'estudis, que ha crescut en +10,33 punts percentuals.

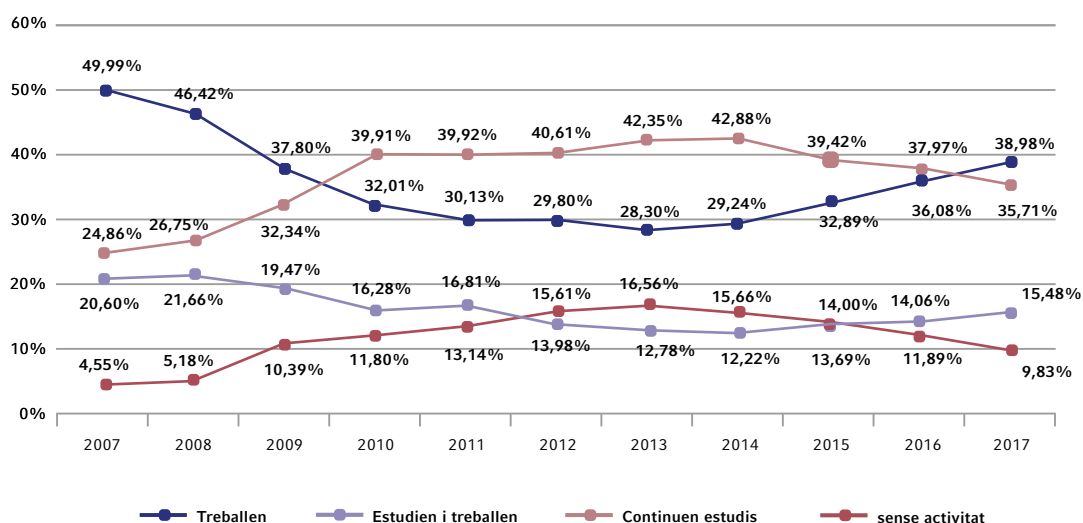
7. S'ha restituit l'ordre previ a la crisi per a les quatre opcions considerades en l'enquesta.

Abans de la crisi, l'ordre de les quatre opcions bàsiques considerades en l'enquesta era, de més a menys importància, el següent: 1r, Estic treballant; 2n, Continuo estudiant; 3r, Estudio i treballa; 4t, Estic buscant feina. L'esclat de la crisi va alterar completament l'ordre, de manera que el 2012, tant per al grau mitjà com per al superior, l'ordre ja havia canviat per complet: 1r, Continuo estudiant; 2n, Estic treballant; 3r, Estic buscant feina; i 4t, Estudio i treballa.

Però des de 2014 s'observa una tendència a la restitució de l'ordre inicial, previ a la crisi. El 2016 l'ordre ja va quedar restituit en el cas del grau superior, però no encara en el grau mitjà, en què la prossecció d'estudis continua per davant de l'ocupació laboral, ni tampoc en el recompte global de graduats que agrega els graduats del grau mitjà i els de superior.

En el 2017, en el recompte total de graduats s'ha restablert l'ordinalitat prèvia a la crisi, tal com mostra el gràfic següent, malgrat que en el grau mitjà l'opció "Continuo estudiant" continua essent més freqüent que l'opció "Estic treballant".

Situació dels graduats d'ensenyament professional (excepte PFI) en el moment de l'enquesta 2007-2017

8. La inserció laboral ha crescut en 20 de les 27 famílies professionals o ensenyaments considerats.

Tret de poques excepcions, corresponents a famílies amb poc nombre de graduats, la inserció laboral ha crescut en gran part de les famílies professionals observades. No ha crescut en les quatre famílies següents: tèxtil, confecció i pell, que perd 6,96 punts; indústries alimentàries, que perd 5,05 punts; maritimopesquera, que perd 8,12 punts; i agrària, que perd 8,56 punts percentuals.

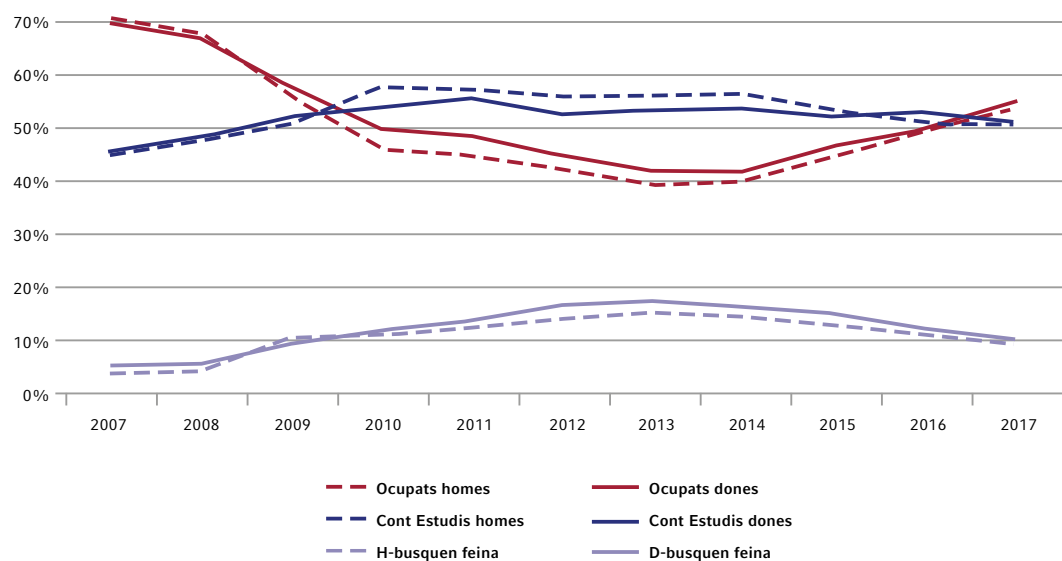
En les altres 23 famílies professionals la inserció ha crescut respecte del curs passat. En alguns casos, els creixements són remarcables, com en el cas de comerç i màrqueting (+25,75), energia i aigua (+13,91), imatge personal (+7,59), transport i manteniment de vehicles (+7,53), seguretat i medi ambient (+7,08), hoteleria i turisme (+7,07) o sanitat (+6,17).

9. Tendeix a restituir-se el comportament previ a la crisi dels valors referents a la continuïtat formativa i la inserció laboral.

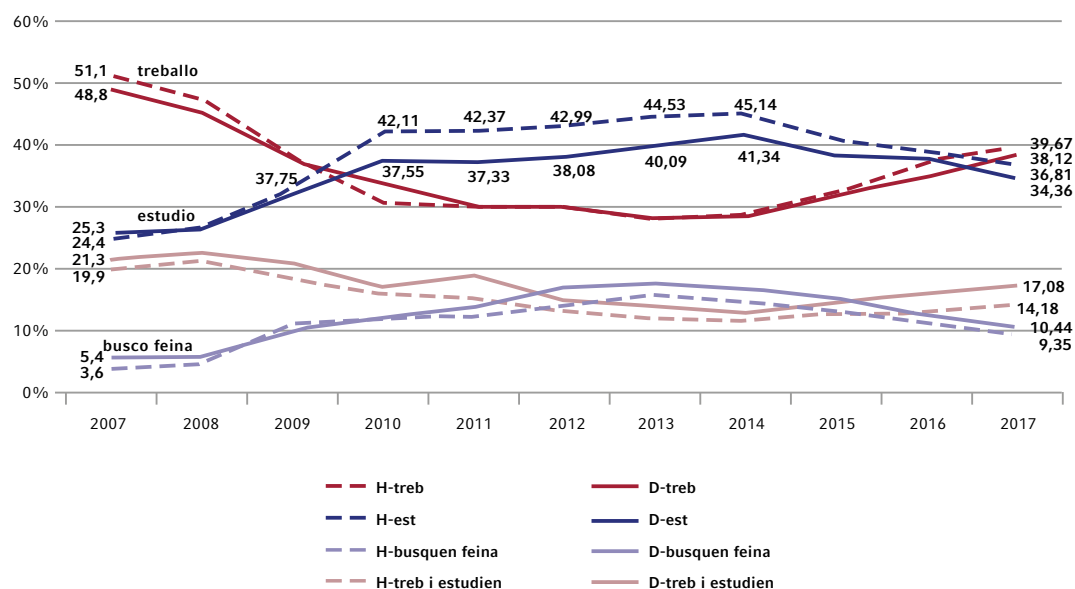
Abans de la crisi les dones graduades en ensenyaments professionals tendien a prosseguir estudis una mica més que els homes graduats. En canvi, els homes tendien a inserir-se en el món laboral una mica més que les dones. L'atur era una mica superior entre les dones. Les diferències per sexe eren de poca magnitud. L'esclat de la crisi ha modificat aquest model, tal com mostra el gràfic següent:

	Inserció laboral Homes	Inserció laboral Dones	Continuïtat estudis. Homes	Continuïtat estudis. Dones	Busquen feina Homes	Busquen feina Dones
2016	49,65%	50,32%	51,49%	52,96%	11,50%	12,32%
2017	57,9%	58,88%	54,83%	54,87%	10,05%	11,13%

Ocupació i prossecció d'estudis, per sexe (2007-2017)

Situació dels graduats de GM i Gs segons el sexe

Com vam assenyalar en l'estudi de 2016, s'observen diferències de sexe en la situació dels graduats.

Amb la contracció del mercat laboral, tant els graduats com les graduades han incrementat la continuïtat formativa, però els homes ho han fet amb més intensitat, en tant que la seva prossecució d'estudis se situa clarament per sobre de la de les graduades. L'opció per continuar estudiant és més freqüent entre els homes que entre les dones. La prevalença masculina en aquesta opció s'ha intensificat durant la crisi, però es debilita a partir de 2014, coincidint amb la reactivació econòmica.

En l'opció per treballar exclusivament la prevalença ha canviat de sexe. Abans de la crisi els homes treballaven exclusivament amb major freqüència que les dones, tot i que les diferències no anaven gaire més enllà dels dos punts percentuals. Això ha canviat entre el 2010 i el 2014, anys durant els quals les dones superen una mica els homes en l'opció per treballar exclusivament. Durant aquells anys, la inclinació dels homes per estudiar exclusivament ha fet que les dones els superin en l'opció per treballar. A partir de 2015 els homes recuperen la posició d'avantatge que ja havien tingut abans de la crisi.

En les situacions d'estudiar i treballar alhora i en la de buscar feina les dones han tingut una proporció més gran al llarg dels onze anys observats.

De tots aquests canvis, el més acusat és l'avantatge que els homes tenen sobre les dones en l'opció per estudiar exclusivament. Com aventuràvem l'any passat, durant els anys de més dificultat en el mercat de treball, la inversió en la formació dels homes ha superat la de les dones. Aquesta diferència de comportament no sembla imputable al sistema educatiu, sinó a l'assignació de rols per part de segments socials amb prou dimensió per tenir efecte estadístic. En moments de dificultats laborals, s'ha apostat amb més freqüència per la formació dels homes que per la de les dones. En determinats sectors socials, els estereotips de sexe respecte del rol masculí com a proveïdor principal de recursos han condicionat les decisions de continuïtat en els estudis.

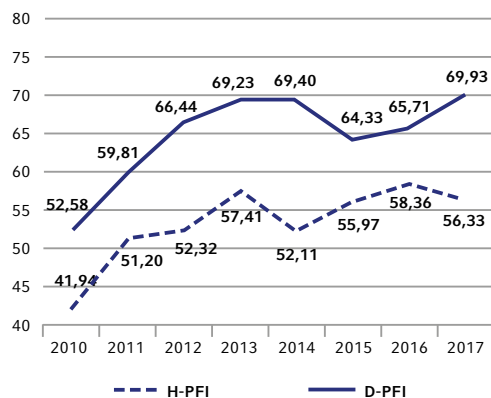
10. Tant al grau mitjà com al superior, continua creixent la percepció de la relació existent entre la feina i els estudis.

La crisi ha erosionat la percepció de relació entre estudis cursats i feina exercida. En l'estudi de 2007, un 80% dels graduats ocupats percebien una relació entre feina i estudis. La manca d'ofertes laborals i les dificultats per aconseguir una ocupació, conseqüències de la crisi, han portat els graduats, quan no han tingut una opció millor, a acceptar feines més distants de la seva especialitat. Per al grau mitjà, la relació percebuda arriba a un mínim de 67,59% el 2013. El grau superior arriba al mínim de 62,06% el 2014. Des d'aleshores, la percepció de relació augmenta, més lentament en el cas del grau mitjà, que arriba al 73,81% el 2017, i més vigorosament en el cas del superior, que arriba al 72,95% el 2017 i tendeix a sobrepassar el mitjà, com abans de la crisi.

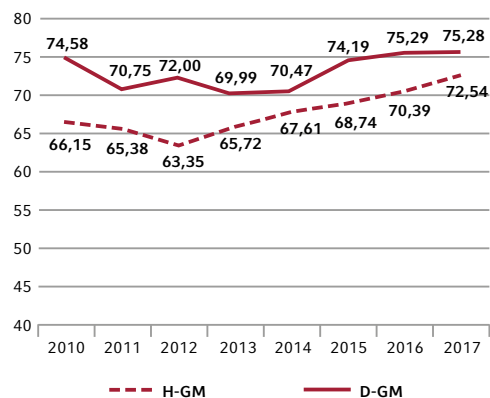
11. La percepció de relació entre estudis cursats de PFI i de grau mitjà i feina exercida és superior entre les dones, però és més favorable als homes graduats de grau superior.

Des de l'any 2010, quan l'estudi d'inserció registra per primer cop la percepció del grau de relació entre la feina exercida i els estudis cursats, s'observa una percepció més gran de relació entre les dones en el cas dels PQPI i PFI i també en el cas del grau mitjà. En el grau superior, en canvi, són els homes els que perceben més relació entre feina i estudis, amb una diferència que tendeix a incrementar-se amb el pas dels anys. En tots els casos la percepció de relació tendeix a créixer en els darrers anys, recuperant o fins i tot superant els valors de 2010. Només les graduades de grau superior tenen en aquesta variable un comportament anòmal atès que, malgrat el creixement de la relació percebuda entre feina i estudis que experimenten entre 2014 i 2017, no han recuperat la cota del 2010. Cal imputar l'anomalia a les dificultats de la inserció en determinades titulacions de grau superior en què les dones són àmpliament majoritàries.

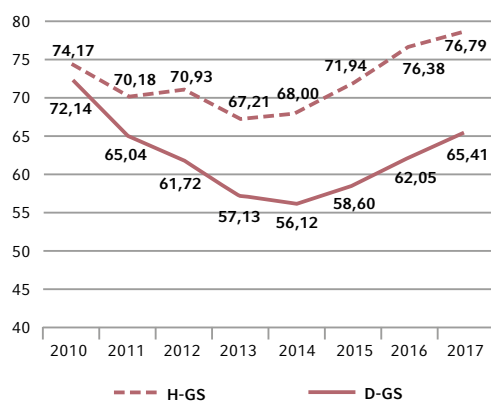
Percepció de la relació entre la feina i els estudis de PQPI / PFI, per sexe

Percepció de la relació entre la feina i els estudis de GM, per sexe

Percepció de la relació entre la feina i els estudis de GS, per sexe

12. Creix la percepció d'utilitat del cicle cursat per trobar feina.

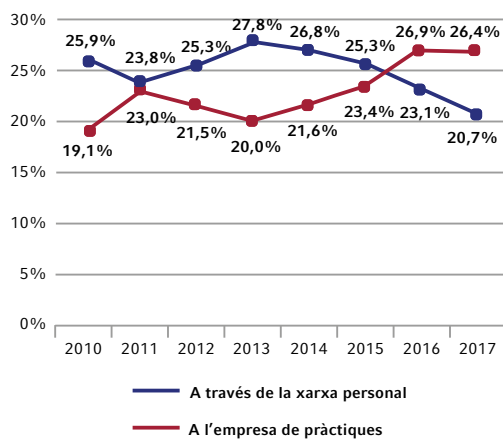
L'enquesta inquireix els graduats ocupats sobre la utilitat dels estudis cursats per trobar feina, quan no la tenien ja anteriorment. El 80,09% d'aquests graduats reconeix la utilitat del cicle per obtenir la feina que tenen en el moment de l'enquesta. Aquest nivell de reconeixement d'utilitat és lleument superior al de l'any anterior, quan era del 79,93%. Però el creixement es concentra en el grau superior, amb 1,36 punts percentuals, on s'ha produït tant entre els homes com entre les dones. En el grau mitjà s'ha produït un descens de 0,53 punts en el cas dels homes i de 2,59 punts en el cas de les dones, i ha arribat a valors del 78,10% i del 80,94%, respectivament.

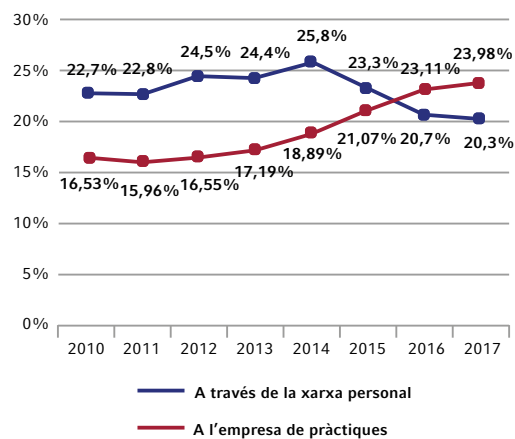
13. L'empresa de pràctiques esdevé el canal d'intermediació laboral més efectiu.

Al llarg de la crisi, el canal més eficaç per obtenir ocupació ha estat la xarxa de contactes personals. A falta d'ofertes d'ocupació en el mercat laboral, els graduats han recorregut, per trobar feina, al suport de la seva xarxa de contactes, que inclou familiars i amics. Naturalment, les feines trobades per aquesta via han estat sovint distants de l'especialitat cursada. Però la reactivació del mercat laboral ha fet decaure la importància d'aquest canal. El 2016 l'empresa de pràctiques, on els graduats han tingut l'oportunitat de mostrar les seves aptituds, va sobrepassar la xarxa personal de contactes. El 2017, com era d'esperar, es manté la preeminència de l'empresa de pràctiques, que per segon any consecutiu és la via més important d'obtenció de feina

Vies que han donat feina als graduats de GM

Vies que han donat feina als graduats de GS

14. Es mantenen les diferències per sexes en les vies per obtenir ocupació.

Com en anys anteriors, per obtenir feina, els homes graduats depenen més que les dones dels canals que els poden prestar un suport més proper: la xarxa de relacions personals, el centre docent o l'empresa familiar. Les dones superen els homes en ocupació obtinguda per canals menys assistits: l'empresa de pràctiques, la resposta a anuncis o l'enviament del currículum sense respondre a un anunci. Tot i que l'empresa de pràctiques és ja la via més efectiva, tant per a homes com per a dones, la segona via en importància és, per als homes, la xarxa personal i, per a les dones, la tramesa de currículum. En resum, els graduats tendeixen a trobar ocupació per vies que els són més favorables; i les dones, per vies més imparcials.

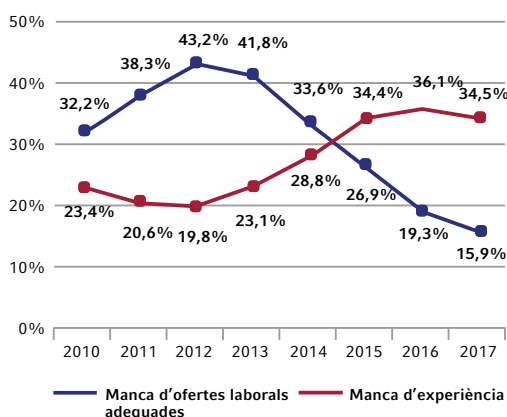
15. La manca d'experiència ha esdevingut l'obstacle més sovint assenyalat pels graduats pel que fa a l'ocupació.

Fins al 2014, el factor més invocat pels graduats no ocupats com a obstacle per trobar feina era la manca d'ofertes laborals adequades. Tanmateix, el 2015 la manca d'experiència va esdevenir la dificultat assenyalada més sovint, a grau mitjà i a grau superior. El 2017, els graduats desocupats continuen assenyalant la manca d'experiència com el factor explicatiu de la desocupació. L'experiència obtinguda en les pràctiques formatives en centres de treball, tot i el seu innegable valor, ja que l'empresa de pràctiques ha esdevingut la principal via d'inserció, no és suficient per inspirar prou confiança entre els altres ocupadors. Un argument a favor de la formació dual.

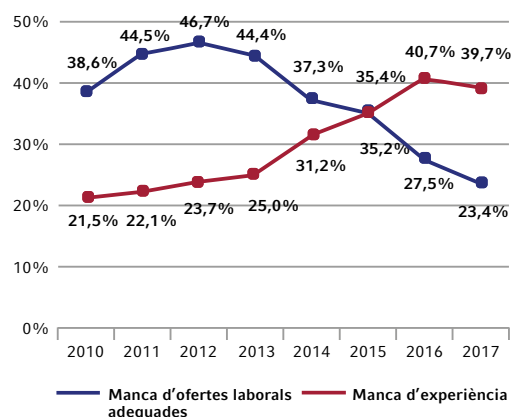
La manca d'ofertes adequades continua en segona posició, però la freqüència amb què és assenyalada ha reulat de forma espectacular des del 2012 (quan assolí el 43,2% a GM i el 46,7% a GS) fins al 2017 (amb 15,9% i 23,4%, respectivament).

Amb tot, la manca d'experiència ha perdut pes, en relació amb l'any passat. En canvi, han guanyat terreny altres possibles explicacions de la desocupació, com ara la manca d'ofertes econòmicament atractives o la manca d'ofertes de feina propera al domicili.

Motius més invocats pels graduats de GM com a obstacles per trobar feina (2010-2017)

Motius més invocats pels graduats de GS com a obstacles per trobar feina (2010-2017)

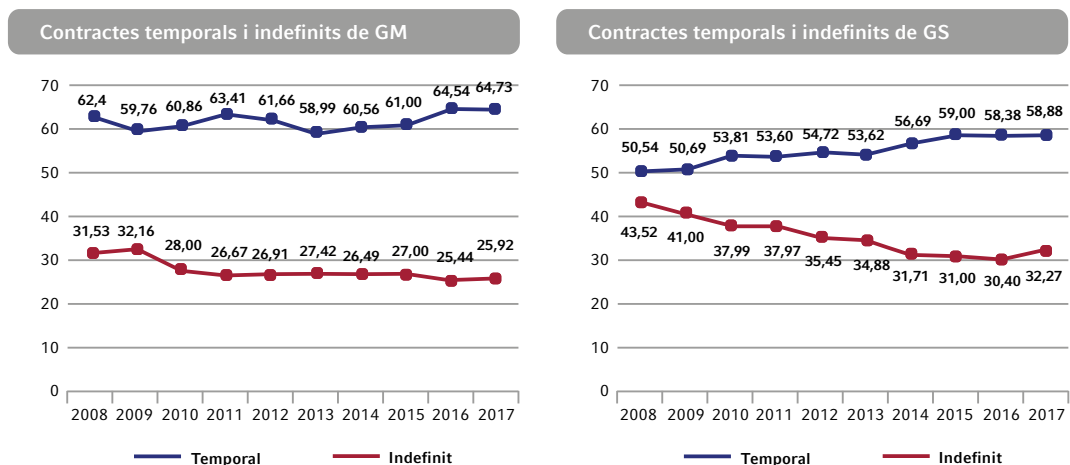
Motius més invocats	GM Manca d'ofertes	GM Manca d'experiència	GS Manca d'ofertes	GS Manca d'experiència
2016	19,29%	36,13%	27,51%	40,65%
2017	15,91%	34,53%	23,38%	39,65%

16. La temporalitat tendeix a créixer gràcies a la contractació indefinida.

Com era d'esperar, al llarg de la crisi la contractació temporal ha tendit a augmentar, mentre que la indefinida s'ha reduït. Prenent com a referència les proporcions de la contractació de l'estudi de 2008 (any d'inici de la crisi, però abans de les reformes laborals de 2010 i de 2012), observem que la contractació temporal ha crescut 2,33 punts al grau mitjà (del 62,40% el 2008, fins al 64,73% el 2017), i 8,19 punts al grau superior (del 50,69% el 2009, fins al 58,88% el 2017). En el mateix període, la contractació indefinida declarada en el nivell de l'enquesta s'ha reduït entre els graduats de grau mitjà en 5,61 punts (del 31,53% el 2008, fins al 25,92% el 2017) i en 10,85 punts entre els de grau superior (del 43,12% el 2008, fins al 32,27% el 2017). Simultàniament, l'autoocupació i altres situacions d'ocupació han crescut lleument.

Hi ha diferències entre graus. Al grau superior la contractació indefinida és més alta que al mitjà. Al grau mitjà la temporalitat és més alta que al superior. Tot i això, l'avantatge de la contractació temporal sobre la indefinida ha crescut més al grau superior que al mitjà

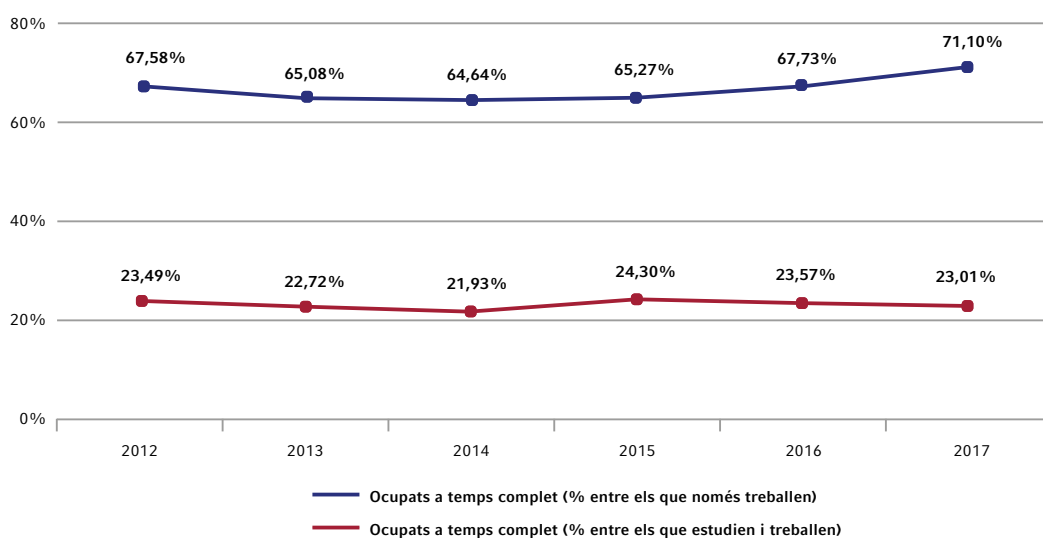

Contractes	GM contracte temporal	GM contracte indefinit	GS contracte temporal	GS contracte indefinit
2016	64,54%	23,44%	58,38%	30,40%
2017	64,73%	25,92%	58,88%	32,27%

17. La proporció de graduats ocupats a jornada completa és més alta entre els que exclusivament treballen que entre els que estudien i treballen.

Com era també d'esperar, la porció d'ocupats a jornada completa és significativament més alta entre els graduats que exclusivament treballen que entre els que compaginen treball i estudis. En aquest darrer cas, la situació més freqüent és l'ocupació a temps parcial, que els permet combinar estudis i feina més còmodament. No arriben al 25% els que, combinant estudis i feina, estan ocupats a jornada completa. Inversament, entre els que només treballen l'ocupació a jornada completa triplica aquella proporció i tendeix a créixer en els darrers anys, amb un augment de 3,37 punts percentuals respecte al curs anterior.

Ocupats a temps complet, en % (GM+GS)

	Ocupats a jornada completa que exclusivament treballen	Ocupats a jornada completa que estudien i treballen
2016	67,73%	23,57%
2017	71,10%	23,01%

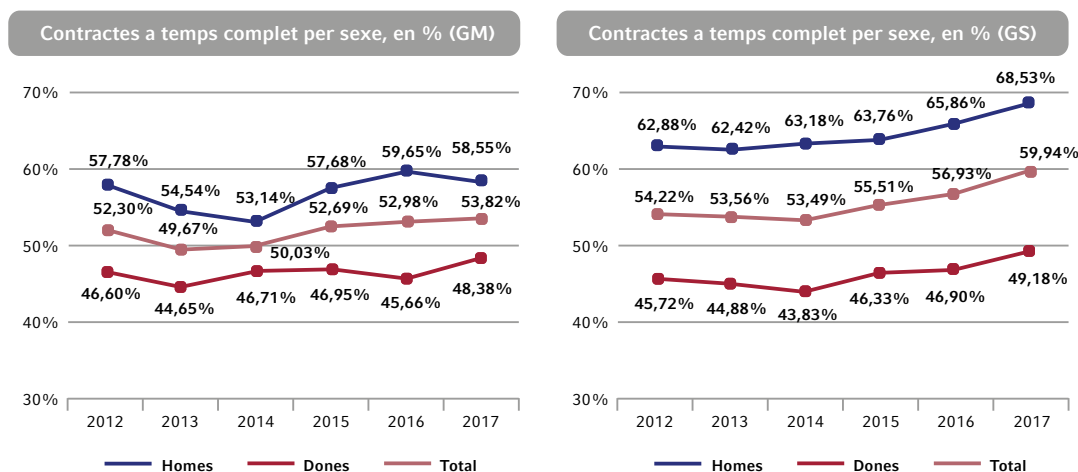
	Ocupats a temps complet (% entre els que només treballen)			Ocupats a temps complet (% entre els que estudien i treballen)			Total
	GM	GS	Total	GM	GS	Total	
2012	64,88%	69,18%	67,58%	24,69%	22,81%	23,49%	53,50%
2013	62,44%	66,63%	65,08%	22,76%	22,69%	22,72%	52,09%
2014	63,71%	65,18%	64,64%	20,77%	22,82%	21,93%	52,23%
2015	66,15%	68,03%	65,27%	24,43%	24,21%	24,30%	54,40%
2016	66,86%	68,25%	67,73%	23,49%	23,64%	23,57%	55,33%
2017	68,92%	72,50%	71,10%	21,80%	24,05%	23,01%	57,43%

18. La proporció de graduats a jornada completa tendeix a créixer des de 2013, però presenta diferències per sexe i graus.

La porció de graduats que treballa a jornada completa ha tendit a créixer com a mínim des de 2013, quan representaven un 49,09% del total d'ocupats, fins al 2017, quan representa el 57,44%. Tanmateix, aquestes xifres globals amaguen diferències de grau i sexe. Al grau mitjà, entre 2013 i 2017, ha crescut 4,15 punts: del 49,67% al 53,82%. Al grau superior, va creixent des de 2014 i acumula 6,45 punts d'increment fins a arribar al 59,94% el 2017.

La proporció d'ocupats a jornada completa s'ha mantingut més alta al grau superior. Però si mirem les diferències, comprovarem que hi ha poca diferència entre les dones de grau mitjà i les de grau superior. La raó, doncs, de l'avantatge global que té el grau superior està en el nivell més alt d'ocupació a jornada completa que hi assolixen els homes graduats.

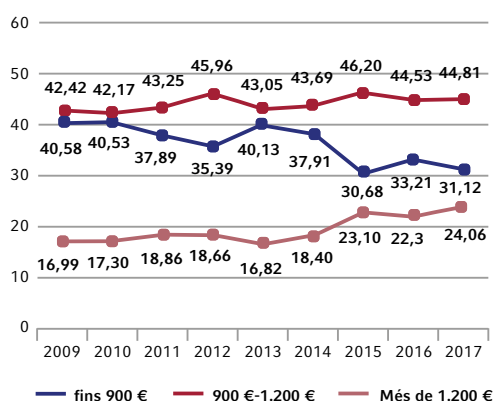
2017. Contractes a jornada completa	GM	GS	GM-GS
Homes	58,55%	68,53%	64,53%
Dones	48,38%	49,18%	48,84%
Total	53,82%	59,94%	57,43%

Si calgués explicar les diferències que s'observen entre homes i dones dins de cada grau, caldria evitar la temptació d'atribuir-les exclusivament a un tracte diferenciat per la sola raó de gènere en el mercat laboral. Cal tenir present que les dones sobrepassen els homes en compaginació de treballs i estudis, per la qual cosa poden tenir més disposició a cercar feina a temps parcial. També cal tenir present que els homes predominen clarament en la major part de les professions industrials, en què és més freqüent la jornada completa. En canvi, les dones tenen més representació en les professions de serveis, en què són més freqüents les jornades parcials.

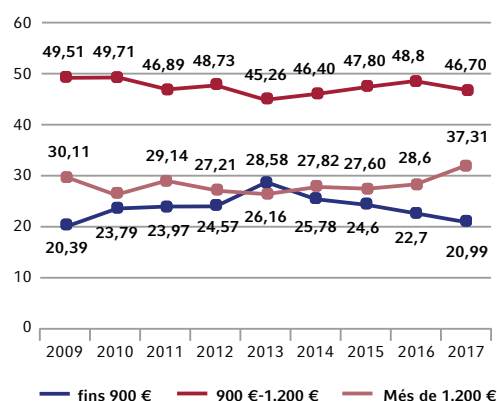
19. El nivell d'ingressos del treball dels graduats tendeix a millorar des de 2013.

El nivell de les rendes del treball dels graduats ocupats a jornada completa no ha experimentat canvis dràstics a mitjà termini. En el grau superior s'observa una tendència a una lleu erosió dels nivells d'ingressos mensuals nets fins al 2013, seguida d'una tendència gradual a la millora a partir d'aquesta data, amb una caiguda de la proporció dels ingressos més baixos i una creixent proporció d'ingressos de les franges mitjana (de 900 a 1.200 euros mensuals nets) i alta (més de 1.200 euros). Aquest any es redueix la proporció de graduats amb ingressos de les franges mitjana i baixa, mentre augmenten els de la franja de rendes superiors a 1.200 euros. En el grau mitjà la tendència ha estat més erràtica, tot i que des de 2013, l'any d'inflexió del cicle econòmic, s'observa una tendència clara a la disminució de la porció de graduats amb ingressos més baixos i al creixement dels superiors a 1.200 euros, mentre que la proporció de graduats amb ingressos de la franja mitjana s'ha mantingut amb una lleu tendència a créixer.

Distribució dels ingressos mensuals nets del treball dels graduats, en % (GM)

Distribució dels ingressos mensuals nets del treball dels graduats, en % (GS)

2017. Ingressos mensuals nets del treball

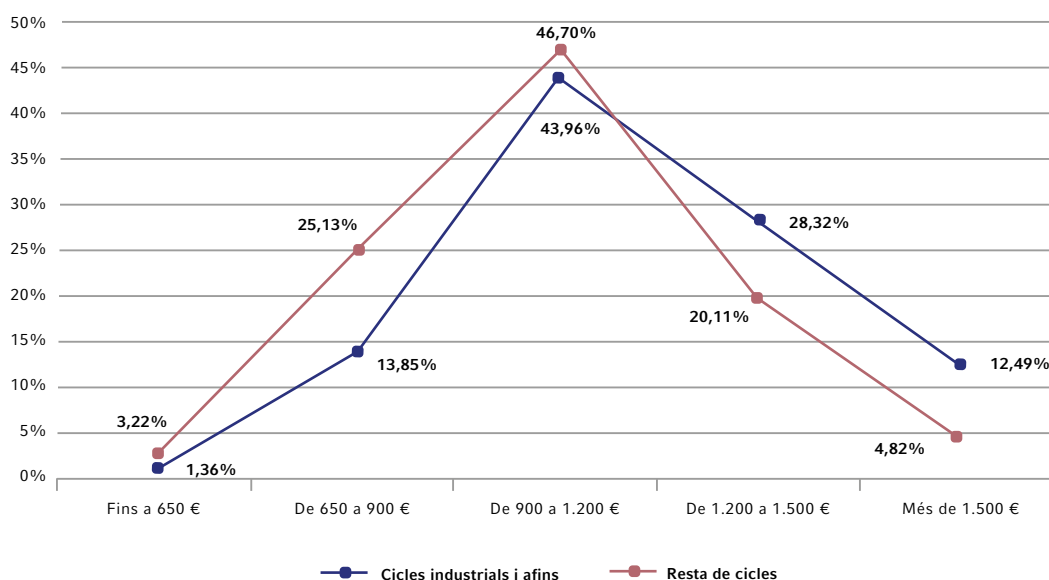
	GM	GS
Fins a 900 €	31,12%	20,99%
De 900 € a 1.200 €	44,81%	46,70%
Més de 1.200 €	24,06%	32,31%

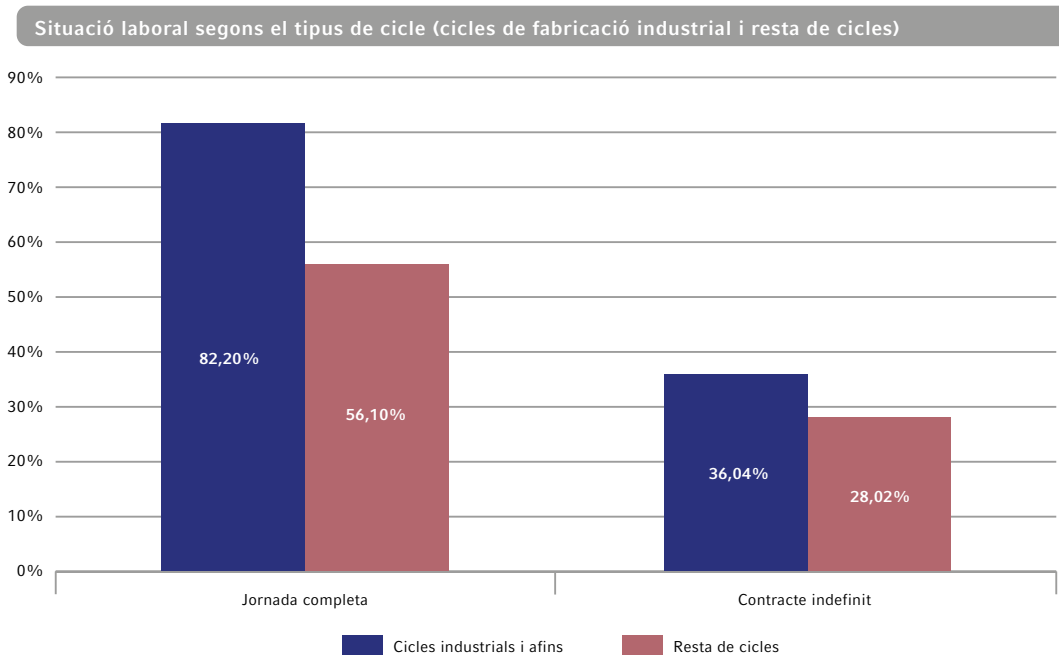
20. Les condicions de treball són, en general, més favorables en els cicles de fabricació industrial que en la resta de cicles.

Els nivells de les rendes derivades del treball no només varien amb les variables de grau i sexe, també les diferències per sectors són rellevants. La comparació dels nivells d'ingrés assolits pels ocupats a jornada completa en cicles directament dedicats a la fabricació industrial amb la resta de cicles mostra un clar avantatge dels nivells de renda assolits pels graduats de professions de fabricació industrial. Tenen menys proporció de graduats que perceben ingressos mensuals nets inferiors a 1.200 euros (59,17%, enfront del 75,05%) i gairebé 16 punts percentuals més dels que perceben ingressos superiors a 1.200 euros (40,81%, enfront del 24,93%).

Nivell d'ingressos del treball segons el tipus de cicle (cicles de fabricació industrial i resta de cicles)

Però les diferències en les condicions de treball dels graduats d'un i altre tipus de cicle no s'acaben aquí. Entre els graduats de professions directament relacionades amb la fabricació industrial, el treball a jornada completa i la contractació per temps indefinit són més abundants que entre els graduats de la resta de cicles.

En resum, la transició a l'ocupació ha millorat per als graduats d'ensenyaments professionals, considerats globalment. La velocitat d'inserció és més alta. En menys de nou mesos la meitat dels graduats té feina. La qualitat de la inserció també ha millorat, tot i el moderat increment de la temporalitat. Creixen les oportunitats d'inserció que proporciona el mateix sistema de formació professional. Quatre de cada deu graduats troba la feina a través de l'empresa de pràctiques o del centre docent. Les distorsions generades pels anys més crus de la crisi tendeixen a remetre, però la continuïtat formativa continua en un nivell relativament alt, lleugerament per sobre de la meitat. La proporció de graduats que en el moment de l'enquesta es troba sense activitat continua reduint-se des de 2013.

ANNEX 1. INSERCIÓ LABORAL I CARACTERÍSTIQUES DE L'OCUPACIÓ PER FAMÍLIES PROFESSIONALS I GRAUS

A la taula següent es mostren, per famílies professionals i graus, alguns dels indicadors que formen part d'aquest estudi. **S'han exclòs els càlculs que representen fins al 0,5% del total d'enquestats, perquè no s'han considerat representatius.**

Cal tenir en compte que la proporció de graduats que consideren que hi ha una relació entre la feina i els estudis previs, que tenen contracte indefinit i que tenen contracte a jornada completa, s'ha calculat sobre el total de graduats que treballen. El percentatge de graduats que cobren més de 900 euros s'ha calculat només sobre els que tenen un contracte a jornada completa.

ANNEX 1. INSERCIÓ LABORAL I CARACTERÍSTIQUES DE L'OCUPACIÓ PER FAMÍLIES PROFESSIONALS I GRAUS

CFGM	N respostes	N graduats	% respostes	Error mostral	Inserció	Estudien	Relació feina-estudis	Contractes indefinits	Contractes a temps complet	Més de 900 €
Activitats físiques i esportives	626	919	68,12%	2,26%	29,71%	83,71%	58,06%	14,52%	23,66%	54,5%
Administració i gestió	1.532	1.846	82,99%	1,05%	31,72%	78,07%	57,20%	17,90%	38,27%	48,4%
Agrària	189	265	71,32%	3,90%	45,50%	52,91%	74,42%	25,58%	65,12%	57,1%
Arts gràfiques	187	187	100,00%	0,00%	27,27%	70,59%	58,82%	23,53%	50,98%	73,1%
Comerç i màrqueting	109	232	46,98%	6,99%	45,87%	52,29%	80,00%	32,00%	56,00%	46,4%
Edificació i obra civil	20	28	71,43%	12,17%	60,00%	55,00%	75,00%	41,67%	66,67%	87,5%
Electricitat i electrònica	667	823	81,04%	1,69%	43,48%	58,92%	75,17%	30,00%	65,52%	74,7%
Fabricació mecànica	315	384	82,03%	2,39%	55,24%	56,51%	88,51%	39,08%	73,56%	86,7%
Fusta, moble i suro	77	99	77,78%	5,40%	49,35%	38,96%	68,42%	26,32%	89,47%	52,9%
Hoteleria i turisme	423	711	59,49%	3,10%	66,19%	38,06%	90,00%	29,29%	54,29%	89,5%
Imatge i so	119	119	100,00%	0,00%	18,49%	76,47%	50,00%	9,09%	45,45%	60,0%
Imatge personal	552	776	71,13%	2,29%	50,36%	48,19%	67,99%	18,71%	41,37%	30,4%
Indústries alimentàries	128	240	53,33%	6,05%	53,91%	40,63%	66,67%	27,54%	52,17%	83,3%
Informàtica i comunicacions	1.290	1.613	79,98%	1,25%	22,25%	84,11%	52,61%	29,27%	37,63%	96,3%
Instal·lació i manteniment	403	509	79,17%	2,28%	54,59%	58,56%	80,45%	42,27%	78,18%	85,5%
Maritimopesquera	66	72	91,67%	3,58%	62,12%	31,82%	75,61%	34,15%	82,93%	94,1%
Química	168	246	68,29%	4,35%	50,00%	50,60%	76,19%	34,52%	76,19%	79,7%
Sanitat	2.823	4.327	65,24%	1,11%	60,11%	42,12%	82,50%	25,52%	60,05%	71,4%
Serv. Sociocul. i a la comunitat	1.096	1.465	74,81%	1,52%	46,17%	65,51%	76,09%	25,10%	41,50%	52,9%
Tèxtil, confecció i pell	52	74	70,27%	7,61%	38,46%	69,23%	70,00%	25,00%	35,00%	14,3%
Transport i manteniment de vehicles	1.024	1.197	85,55%	1,19%	44,53%	45,70%	66,89%	23,90%	67,11%	54,9%
Ensenyaments d'arts plàstiques i disseny	149	205	72,68%	4,29%	20,81%	85,91%	45,16%	19,35%	29,03%	44,4%
Ensenyaments esportius	431	2.120	20,33%	4,30%	58,24%	67,52%	71,31%	28,69%	30,28%	85,5%
FPI + APD + EE	12.446	18.457	67,43%	0,51%	45,11%	59,84%	73,82%	26,02%	53,75%	68,72%

ANNEX 1. INSERCIÓ LABORAL I CARACTERÍSTIQUES DE L'OCUPACIÓ PER FAMÍLIES PROFESSIONALS I GRAUS

CFGS	N respostes	N graduats	% respostes	Error mostral	Inserció	Estudien	Relació feina-estudis	Contractes indefinits	Contractes a temps complet	Més de 900 €
Activitats físiques i esportives	747	1.596	46,80%	2,67%	60,37%	58,77%	70,55%	24,83%	30,60%	65,22%
Administració i gestió	1.322	1.895	69,76%	1,51%	60,97%	43,04%	80,02%	32,88%	61,04%	76,63%
Agrària	136	215	63,26%	5,21%	63,97%	34,56%	67,82%	21,84%	66,67%	79,31%
Arts gràfiques	91	107	85,05%	4,07%	67,03%	41,76%	77,05%	32,79%	60,66%	81,08%
Comerç i màrqueting	513	794	64,61%	2,63%	68,03%	39,96%	79,08%	41,26%	75,93%	78,87%
Edificació i obra civil	114	123	92,86%	2,54%	46,49%	56,14%	62,26%	32,08%	60,38%	87,50%
Electricitat i electrònica	805	917	87,79%	1,23%	72,30%	28,57%	82,99%	41,75%	83,51%	90,95%
Energia i aigua	153	153	100,00%	0,00%	67,32%	37,25%	64,08%	26,21%	76,70%	62,03%
Fabricació mecànica	325	354	91,81%	1,59%	78,77%	37,54%	91,02%	37,11%	76,56%	91,84%
Fusta, moble i suro	30	33	90,91%	5,59%	66,67%	36,67%	80,00%	60,00%	95,00%	78,95%
Hoteleria i turisme	547	970	56,39%	2,82%	70,93%	38,21%	72,42%	30,41%	59,79%	88,36%
Imatge i so	592	812	72,91%	2,14%	52,36%	42,91%	61,94%	26,13%	43,23%	73,13%
Imatge personal	306	434	70,51%	3,11%	66,67%	31,70%	75,49%	25,00%	47,55%	52,58%
Indústries alimentàries	40	76	52,63%	10,95%	80,00%	32,50%	84,38%	62,50%	78,13%	80,00%
Informàtica i comunicacions	1.160	1.539	75,37%	1,46%	62,93%	42,76%	90,27%	43,70%	78,49%	83,77%
Instal·lació i manteniment	292	375	77,87%	2,76%	78,08%	32,19%	82,02%	39,91%	82,02%	86,10%
Maritimopesquera	78	109	71,56%	6,07%	51,28%	46,15%	70,00%	45,00%	90,00%	91,67%
Química	621	732	84,84%	1,56%	66,99%	33,98%	79,33%	30,29%	87,98%	89,89%
Sanitat	1.176	2.017	58,30%	1,88%	62,76%	38,01%	59,49%	32,11%	55,15%	83,54%
Seguretat i Medi Ambient	33	274	12,04%	16,36%	51,52%	48,48%	35,29%	23,53%	29,41%	80,00%
Serv. Sociocul. i a la comunitat	2.427	3.802	63,83%	1,22%	58,38%	55,71%	57,80%	22,51%	32,67%	60,26%
Tèxtil, confecció i pell	28	49	57,14%	12,50%	67,86%	35,71%	57,89%	31,58%	36,84%	57,14%
Transport i manteniment de vehicles	609	668	91,17%	1,21%	60,43%	22,66%	82,61%	35,60%	75,82%	68,10%
Ensenyaments d'arts plàstiques i disseny	507	1.002	50,60%	3,12%	58,78%	45,96%	57,38%	32,89%	47,65%	68,31%
Ensenyaments esportius	22	121	18,18%	19,36%	72,73%	63,64%	87,50%	18,75%	12,50%	100,00%
FPI + APD + EE	12.674	19.167	66,12%	0,52%	63,03%	42,62%	72,60%	32,24%	59,54%	79,02%